

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 88952

гр. София, 23.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

като разглежда докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Частно гражданско дело № 20221110120024 по описа за 2022 година

Производството е по реда на **чл.417, чл.418 и чл.419 ГПК**.

Образувано е по **заявление** от Н. Е. М. , предявено чрез пълномощника ѝ – адвокат М. Т., за издаване на *заповед за изпълнение* по **чл.417, т.10, предл.1 ГПК** , за разпореждане по **чл.418, ал.1 ГПК** за *незабавното ѝ изпълнение* и за издаване на *изпълнителен лист* по **чл.418, ал.2 ГПК** против А. С. А. за сумата от 1 664, 27 лв , представляваща *сбор от следните вземания* : **480 лв** – главница , дължима по запис на заповед, издаден на 24.10.2021г.; **67,33 лв**, представляваща лихва за периода от 04.03.2022г. до 14.04.2022г. ; **530 лв** – разноски ; **570 лв** – неплатен наем за периода от 15.10.2021г. до 30.11.2021г. по договор за наем на недвижим имот и **16,94 лв** – лихви .

Софийски районен съд , 68 състав като проучи документите, представени със заявлението по чл.417 ГПК , преценени с оглед предпоставките по чл.418, ал.2 и ал.3 ГПК, намира за установено следното :

1) За да бъде издадена заповед за изпълнение по чл.417 ГПК (и да бъде постановено незабавното ѝ изпълнение по чл.418, ал.1 ГПК) е необходимо въз основа на съответния документ по чл.417 ГПК , на който се позовава заявителят , да може да бъде издаден изпълнителен лист при условията на чл.418, ал.2 и ал.3 ГПК. Щом въз основа на съответния документ не може да бъде издаден изпълнителен лист с оглед чл.418, ал.2 и ал.3 ГПК , е недопустимо въз основа на същия документ да бъде издавана заповед за изпълнение по чл.417 ГПК и да бъде постановено незабавното ѝ изпълнение, тъй като тяхната процесуална цел е именно издаването на изпълнителен лист по чл.418, ал.2 ГПК. Проверката за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК включва и изследване наличието на предпоставките по чл.418, ал.2 и ал.3 ГПК за издаване на изпълнителен лист въз основа на съответния документ. В производството по издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК се проверява *основателността* на твърденията на заявителя, като се изследва дали

представеният от него документ по чл.417 ГПК (т.нар. несъдебно изпълнително основание) удостоверява твърдените от него вземания и дали въз основа на този документ може да бъде издаден изпълнителен лист.

За да бъде постановено издаването на изпълнителен лист по чл.418 ГПК е необходимо наличието на двете кумулативно изискуеми условия , установени в чл.418,ал.2 и ал.3 ГПК- т.нар. **несъдебно изпълнително основание** (посочен в чл.417 ГПК документ), удостоверяващо т.нар. **изпълняемо право** - неудовлетворено изискуемо и ликвидно материално-правно притежание на заявителя срещу длъжника.

В конкретния случай представеният със заявлението по чл.417 ГПК запис на заповед , на който се позовава заявителят, не удостоверява изискуемостта на материализираното в тази ценна книга вземане.

В процесния запис на заповед издателят е определил падежа съгласно чл.486,ал.1,т.1 ТЗ във връзка с чл.537 ТЗ, т.е. на предявяване. Всъщност заявителят не оспорва , че записът на заповед е платим на предявяване , а не на точно определена дата. Посочената в записа на заповед несъществуваща дата – 30.02.2022г. не е падеж на ценната книга , а срок за изпълнение на главното задължение (по договор за наем), обезпечено чрез записа на заповед.

Вземането по запис на заповед, платим на предявяване, става изискуемо от датата на предявяването за плащане - от тогава то подлежи на изпълнение (по аргумент от чл.487,ал.1 ,изр.1 ТЗ във връзка с чл.537 ТЗ). Без предявяване вземането по запис на заповед , чийто падеж е определен по чл.486,ал.1,т.1 ТЗ, не може да стане изискуемо- длъжникът няма как да узнае кога точно трябва да изпълни.

Клаузата "без протест"(чл.500,ал.1ТЗ) освобождава кредитора от *протест поради неплащане* , но не и от *предявяването за плащане* на ценната книга.

При менителничните ефекти , платими на предявяване, предявяването за плащане *е начин за определяне на падежа на менителничното задължение, т.е. то е способ за възникване на неговата изискуемост по смисъла на чл.486,ал.1,т.1 ТЗ във връзка с чл.537 ТЗ* , а не е само *съдействие на кредитора* за изпълнението на това задължение.

По естеството си предявяването за плащане е *покана* към длъжника по менителничния ефект да изпълни материализираното в ценната книга задължение (в този смисъл изрично- М.Павлова, "Записът на заповед и менителницата", изд.1993г., стр.130). Тази "покана" обаче не се изчерпва само с отправянето на *волеизявление* от кредитора до длъжника за извършване на плащане, а включва и *действия по физическото представяне на оригинала на ценната книга пред длъжника* , за да се удостовери , че поемателят има фактическата власт над менителничния ефект , която го легитимира като кредитор , и за да се предостави възможност за удостоверяване (отбелязване) върху ценната книга на плащането , ако такова бъде извършено от длъжника. В търговско-правната доктрина се приема, че **предявяването на менителничния ефект за плащане включва освен поканата (волеизявлението) за изпълнение и представянето на оригинала на ценната книга (т.е. показването му) на**

длъжника (изрично в този смисъл - А. Калайджиев , "Чекът в българското право", стр.204 и 205 , за чека, който по дефиниция е менителничен ефект, платим на предявяване).

По настоящото дело като писмено доказателство за предявяването на процесния запис на заповед е представена само нотариална покана , рег. № 210 , том 1, акт 20 от 23.02.2022г. от заявителя до длъжника. С това писмо само е поканен А. С. А. да заплати сумата по процесния запис на заповед в 14-дневен срок от получаването. Обаче чрез цитираното писмо *не се представя на длъжника самата ценна книга в оригинал* или поне това не е изрично отбелязано. Поради това *не може да се приеме, че изпращането на цитираното нотариално писмо-покана представлява предявяване за плащане на процесния запис на заповед. Само чрез изпращане на покана до длъжника не може да се предяви за плащане менителничен ефект, тъй като не могат да бъдат изпълнени изискванията за това предявяване.*

Освен това в конкретния случай нотариалната покана *не е връчена реално* на длъжника А. С. А., а по реда на чл.48 ГПК , т.е. чрез залепване на уведомление, според вписаното в представеното по настоящото дело Удостоверение от нотариус В.В.Г.. Отделно от това следва да се посочи, че в съответния печат, удостоверяващ връчването на нотариалната покана, е вписано, че тя е връчена „по чл.47 ГПК”. Няма нито *законова презумпция*, нито *фикция* , според които щом длъжника не може да бъде открит на адреса му и щом същия не се яви на посочените от поемателя място и час , ценната книга да се счита надлежно предявена за плащане. Недопустимо е с *процесуална правна норма* (чл.47 ГПК-б.с-) да се обосновава *материално-правно* действие, каквото е предявяването за плащане на менителничния ефект.

Доколкото заявителят по настоящото дело не е представил надлежни доказателства, че процесният запис на заповед е предявен за плащане на издателя, следва да се приеме , че *изискуемостта на удостовереното с този запис на заповед вземане не е настъпила* , което е пречка за издаване на изпълнителен лист за неговото събиране. Следователно искането за издаването на изпълнителен лист по чл.418 ГПК е неоснователно и като такова следва да бъде отхвърлено.

2) Независимо от гореизложеното следва да се посочи , че *процесният запис на заповед от 24.10.2021г. не удостоверява* вземане , т.е. изпълняемо право *за сумата от 1664,27 лв* , каквато е претенцията на заявителя по настоящото дело. Това е самостоятелно основание за отхвърляне на заявлението по чл.417 ГПК .

3) Отделно следва да се отбележи , че *представеният със заявлението Договор за наем от 14.11.2020г. между страните не е изпълнително основание по смисъла на чл.417,т. 3 ГПК* , тъй като *не е нотариално заверен*.

Изпълнителни основания са само тези документи , които са изрично посочени в чл.417 ГПК. Според разпоредбата на чл.417,т.3 ГПК изпълнителни основания са *само "спогодбите и другите договори с нотариална заверка на подписите"*, т.е. само тези договори , които са с *нотариално заверени подписи на страните*, но не и *обикновените*

писмени договори , какъвто е процесният договор за наем.

Доколкото представения по настоящото дело договор за наем не е годно изпълнително основание по смисъла на чл.417,т.3 ГПК , не са налице предпоставките за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК и за издаването на изпълнителен лист по чл.418 ,ал.2 ГПК.

Следва да бъдат отхвърлени и исканията за издаване на заповед за изпълнение по чл.417,т.10,предл.1 ГПК и за постановяване на незабавното ѝ изпълнение по чл.418, ал.1 ГПК. Основателността на тези искания е обусловена от основателността на искането за издаване на изпълнителен лист. Както бе посочено : Щом въз основа на представения документ по чл.417 ГПК не може да бъде издаден изпълнителен лист по чл.418 ГПК, не следва да бъде издадена и заповед за изпълнение, респективно не следва да бъде допуснато незабавното ѝ изпълнение. *Проверката за издаването на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК включва не само преценката на процесуалните условия по чл.411,ал.2,т.1 , т.2, т.3 и т.4 ГПК (както е в заповедното производство по чл.410 –чл.416 ГПК), но и наличието на предпоставките по чл.418 ,ал.2 и ал.3 ГПК.* Това е отразено и в образците на тази заповед, утвърдени с чл.6 и с Приложения № 5 и № 6 от Наредба № 6/20.02.2008г. на Министерство на правосъдието /обн. ДВ, бр.22/ 28.02.22008г./.

Заповедното производство по чл.417 ГПК не може да се трансформира в заповедно производство по чл.410 ГПК , т.е. не може когато не са налице условията по чл.418,ал.2 и ал.3 ГПК за издаване на изпълнителен лист по представения документ по чл.417 ГПК, да бъде издавана заповед за изпълнение по чл.410 ГПК само по твърденията на заявителя. Това е така тъй като *основанието* за издаването на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК е документът по чл.417 ГПК , а не твърденията на заявителя (както е при заповедта за изпълнение по чл.410 ГПК). Проверката за издаването на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК е различна от проверката за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК. *Проверката по чл.417 ГПК включва и изследване наличието на условията по чл.418,ал.2 и ал.3 ГПК за издаване на изпълнителен лист, т.е. проверка на основателността на твърденията на заявителя.* Заповедта за изпълнение по чл.417 ГПК не се издава само въз основа на твърденията на заявителя , без да се проверява тяхната основателност и доказаност (за разлика от заповедта за изпълнение по чл.410 ГПК). *Заповедта за изпълнение по чл.417 ГПК се издава след проверка съобразно изискванията на чл.418,ал.2 и ал.3 ГПК на съответния документ по чл.417 ГПК , на който се позовава заявителят.* В производството по издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК се проверява *основателността* на твърденията на заявителя, като се изследва дали представеният от него документ по чл.417 ГПК (т.нар. несъдебно изпълнително основание) удостоверява твърденията от него вземания и дали въз основа на този документ може да бъде издаден изпълнителен лист. *Щом представеният документ по чл.417 ГПК не доказва основателността на твърденията на заявителя за дължимост на претендираното от него вземане , не следва въз основа на този документ да бъде издавана заповед за изпълнение и да бъде допуснато незабавното ѝ изпълнение , тъй като не може да*

бъде издаден изпълнителен лист поради липсата на условията по чл.418 ,ал.2 и ал.3 ГПК.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ**

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло заявлението , предявено от Н. Е. М., ЕГН: *****, град София, ж.к. АДРЕС, със съдебен адрес : град София, бул. АДРЕС, чрез адвокат М. Т., за издаване на *заповед за изпълнение* по **чл.417,т.10,предл.1 ГПК** , за разпореждане по **чл.418 ,ал.1 ГПК** за *незабавното ѝ изпълнение* и за издаване на *изпълнителен лист* по **чл.418,ал.2 ГПК** против А. С. А., ЕГН: *****, град София, ж.к. АДРЕС, за сумата от 1 664, 27 лв (хиляда шестстотин шестдесет и четири лева и двадесет и седем стотинки), представляваща *сбор от следните вземания* : **480 лв** – главница , дължима по запис на заповед, издаден на 24.10.2021г.; **67,33 лв**, представляваща лихва за периода от 04.03.2022г. до 14.04.2022г. ; **530 лв** – разноски ; **570 лв** – неплатен наем за периода от 15.10.2021г. до 30.11.2021г. по договор за наем на недвижим имот и **16,94 лв** – лихви .

Разпореждането в частта му, с която са отхвърлени исканията за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист , подлежи на обжалване пред СГС в 7-дневен срок от получаване на съобщението от заявителя (чл.413,ал.2 ГПК и чл.418,ал.4 ГПК).

ДА СЕ ИЗПРАТИ на заявителя заедно със съобщението и препис от настоящото разпореждане (чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____